

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/71/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719205419
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6719205419.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Haluškovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v spore žalobcu Slovenská republika - Okresná prokuratúra Zvolen, so sídlom Trhová 7, 960 19 Zvolen, proti žalovaným I./ U. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. Q., prechodne bytom XXX XX O. T. XXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v F. na výkon trestu odňatia slobody, A. Q. č. XX, XXX XX H. a II./ Q. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XXXX/XX, XXX XX H., prechodne bytom XXX XX O. T. XXX, zastúpenej X. I. L., so sídlom C.. O. XX, XXX XX H., Y.: XX XXX XXX, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 6C/37/2019-80 zo dňa 01. júna 2020 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Zvolen (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 01. júna 2020 zamietol žalobu (I. výrok) o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 151.831,10 Eur získaného žalovanými z nepoctivého zdroja v zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“), ktoré má byť vydané štátu - Slovenskej republike, zastúpenej Okresným úradom S. S. (§ 5 ods. 1 zák. č. 278/93 Z. z. o správe majetku štátu).

1.1 Súd prvej inštancie žalobu s poukazom na §§ 60 a 93 ods. 1 písm. a) Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“) a § 456 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) zamietol pre nedostatok vecnej legitímácie žalobcu. Okresný súd mal preukázané, že proti žalovaným bolo Okresným riaditeľstvom PZ H. pod R.: L. XXX/X-A. XXXX vedené trestné stíhanie pre zločin nedovolennej výroby omamných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 2 písm. c), d) Trestného zákona, pre zločin šírenia toxikománie podľa § 174 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona a zločin neoprávneného podnikania podľa § 251 ods. 1, ods. 2 písm. e), ods. 4 písm. a) Trestného zákona, spáchané formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona v čase od 02.01.2016 do 21.09.2015. V trestnom konaní bol okrem iných trestov žalovanému I./ uložený trest prepadnutia veci získaných trestnou činnosťou - hotovosti 1.999,90 Eur a žalovanej II./ trest prepadnutia prsteňa zo zlatého kovu s očkom oválneho tvaru o dĺžke 2,5 cm bez kamienka, prsteňa zo žltého kovu s očkom oválneho tvaru dĺžky 5 cm s dvoma šikmými prúžkami a prsteňa zo žltého kovu typu Versagge, dĺžky 4 cm s čiernym kameňom v hodnote 850,- Eur. Tieto sumy žalobca do celkovej výšky tvrdeného bezdôvodného obohatenia žalovaných nezarátal. Žalovaný I./ sa bránil tým, že od sumy, ktorú preukázateľne získali predajom liekov záujemcov, treba odpočítať sumu za všetky prepadnuté veci, keď nebola odpočítaná zostatková cena notebooku X. C.. Žalobca mal možnosť zistiť mená a adresy osôb, ktorým boli poslané lieky, od O. prostredníctvom ktorej však záujemcom posielal aj šatstvo po jeho manželke a dcére a náhradné diely na automobily. Určite sa neobohatil o uplatnenú sumu, lebo mal sám náklady na zadováženie liekov (okolo 20,- Eur od rôznych ľudí vo H. aj v R. U.), ktoré následne predával za 50,- Eur/balenie. Žalovaná II./ zdôraznila zákonnú povinnosť podľa § 456 OZ vydať predmet bezdôvodného obohatenia tomu, na úkor koho sa získal a ak túto osobu nie je možné zistiť, povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie štátu. V zmysle rozhodnutia R 25/1986 sa nárok na bezdôvodné obohatenie

získané z nestatočných zdrojov uplatňuje v prípadoch, keď bolo získané protiprávnou činnosťou na úkor neznámych občanov. Predpokladom vyhovenia takej žalobe je vznik bezdôvodného obohatenia u žalovaného a nemožnosť zistenia osôb, na úkor ktorých bolo bezdôvodné obohatenie získané. Subjekty, ktoré mali byť protiprávnou činnosťou žalovaných poškodené, sú žalobcovi známe a dostatočne identifikované, boli zistené už počas vyšetrovania trestného činu, za spáchanie ktorého boli žalovaní právoplatne odsúdení. Orgány činné v trestnom konaní zistili, ktoré konkrétne osoby odberali poštové zásielky obsahujúce lieky; niektoré z nich v trestnej veci vypovedali. Žalovaná II./ namietla nedostatok vecnej legitímácie žalobcu. Súd prvej inštancie mal z obsahu vyšetrovacích úkonov zaevidovaných v trestnom spise sp. zn. 1T 69/2019 Okresného súdu Zvolen preukázané, že dopytom na doručovací úrad (O. M.) orgány činné v trestnom konaní získali informácie potrebné pre zosumarizovanie sumy, ktorú mali získať žalovaní svojou protiprávnou činnosťou. Žalobca nie je podľa záveru okresného súdu nositeľom aktívnej legitímácie, pretože nie je splnená podmienka nemožnosti zistenia osôb, na úkor ktorých bolo bezdôvodné obohatenie získané. Možnosť domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia voči žalovaným I./, II./ majú podľa súdu prvej inštancie osoby/subjekty, ktorým bol doručovaný tovar žalovanými. Na podporu svojej argumentácie súd prvej inštancie uviedol príklad, ak by sa niektorý z kupujúcich rozhodol tovar vrátiť predávajúcim, teda žalovaným, žalovaní by mali povinnosť kúpu cenu vrátiť kupujúcim, nie žalobcovi.

1.2 O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol aplikujúc § 255 ods. 1, 262 ods. 1, 2 C. s. p. a vzhľadom na neúspech žalobcu priznal nárok na náhradu trov konania voči nemu v spore plne úspešným žalovaným (II. výrok).

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie žalobca podal v zákonnej lehote odvolanie tvrdiac existenciu odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), h) C. s. p. navrhnuč, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobe vyhovel.

2.1 Žalobca (ďalej aj „odvolateľ“) súdu prvej inštancie vytkol nedostatok riadneho odôvodnenia rozsudku, v ktorom chýba vysporiadanie sa s obsahom písomných vyjadrení žalobcu a jeho argumentáciou prezentovanou na pojednávaní dňa 01.06.2020, ktorá má podľa odvolateľa zásadný vplyv na právne posúdenie sporu. Súd prvej inštancie sa jednostranne vyrovnal len s argumentáciou žalovanej II./, ktorú do rozhodnutia prevzal, preto žalobca tvrdil porušenie jeho práva na spravodlivý proces, čo je odvolacím dôvodom v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) C. s. p.

2.2 Svoje právne postavenie žalobca súdu prvej inštancie ozrejmil písomným podaním z 22.11.2020 (správne má byť 2019, pozn. odvolacieho súdu), na ktorého obsah odkazuje aj v odvolaní. Následne okresný súd v konaní riadne pokračoval podľa § 167 C. s. p. a žalobca mal za to, že ho považuje za aktívne vecne legitimovaného. Pochybnostiam okresného súdu o existencii aktívnej legitímácie žalobcu nenasvedčoval priebeh celého konania, ani pojednávania dňa 01.06.2020. K námietke neexistencie svojej aktívnej legitímácie sa žalobca vyjadril podaním zo 04.02.2020, kde vysvetlil súvislosti medzi konaním žalovaných ako páchatelov trestného činu neoprávneného podnikania a vznikom neoprávneného obohatenia na ich strane v dôsledku tejto protiprávnej činnosti. V trestnom konaní boli žalovaní odsúdení za jednočinný súbeh zločinov nedovolennej výroby omamných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi, zločin šírenia toxikománie a zločin neoprávneného podnikania spáchané formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Výšku neoprávneného prospechu z trestnej činnosti („podnikania“ žalovaných) 151.837,10 Eur žalovaní v priebehu trestného konania uznali, o čom svedčí priebeh konania o dohode o vine a treste dňa 09.10.2019 a verejného zasadnutia o jej schválení dňa 18.10.2019. Osoby, ktoré so žalovanými obchodovali, nemajú postavenie poškodených nielen trestným činom neoprávneného podnikania, ale ani ďalšími trestnými činmi spáchanými v súbehu. Pri trestnom čine neoprávneného podnikania niet subjektu poškodeného a toto procesné postavenie nemôže prináležať žiadnej z osôb, na ktoré poukazujú žalovaní. Ide o osoby v postavení svedkov, nie svedkov - poškodených. Páchatelia sa páchaním zločinu neoprávneného podnikania obohatili jedine na úkor štátu. Nie je reálne ani len sa domnievať, že by sa ktorýkoľvek z „kupujúcich“, ktorý si na tzv. čiernom trhu nelegálne zakúpil lieky viazané na lekársky predpis, domáhal vydania bezdôvodného obohatenia žalobou v civilnom sporovom konaní. Medzi kupujúcimi a žalovanými nejde o štandardný obchodnozáväzkový vzťah, ale o dlhodobé páchanie závažnej trestnej činnosti neoprávneného podnikania. Z hľadiska všeobecne uznávaných spoločenských noriem správania sa nie je právne udržateľné, aby súd označoval dlhodobé páchanie zločinu za obchodnozáväzkový vzťah, v opačnom prípade by išlo o akési dodatočné legalizovanie závažnej trestnej činnosti. Takto nadobudnuté prostriedky nemožno ponechať v majetkovej sfére právoplatne odsúdených páchatelov.

2.3 Výrok o trovách konania (II. výrok) odvolateľ označil za rozporný s § 261 C. s. p., čím trpí vadou zakladajúcou odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p. Podaná žaloba je vyjadrením

oprávnenia prokurátora podľa § 93 ods. 1 písm. a) C. s. p. V zmysle § 261 C. s. p. však povinnosť nahradiť trovy konania nemožno uložiť prokurátorovi, čo platí bez akejkoľvek výnimky.

3. Žalovaný I./ vo vyjadrení k odvolaniu navrhoval, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré je spravodlivé, nemenil. Nemôže pochopiť, prečo to, o čo sa prokuratúra vo H. snaží, nebolo vznesené a vyriešené v dohode o vine a treste, ktorú s ním uzatvorila. Rovnako nerozumie požiadavke na zaplatenie požadovanej sumy spoločne a nerozdielne, keď všetkými financiami disponoval on osobne a odoslal 90 % zásielok. Ich zloženie nebolo ustálené cenovo ani obsahovo.

4. Žalovaná II./ prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie žalobcu vo svojom vyjadrení označila za nedôvodné. Uviedla, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je koherentné, konzistentné a jeho argumenty podporujú právny aj logický záver o nedôvodnosti žaloby. Súd prvej inštancie vykonal všetky dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a na ich základe dospel k správnym skutkovým zisteniam, spor posúdil správne aj po právnej stránke. Dôkazné bremeno v spore spočíva na žalobcovi (uznesenie NS SR sp. zn. 6Obdo 16/2008). Žalobca na preukázanie svojich tvrdení okrem odkazu na príslušný trestný spis nepredložil ani nenavrhol vykonanie nijakého dôkazu preukazujúceho, že subjekty, na úkor ktorých sa žalovaní mali obohatiť, sú nezistiteľné. Obsahom spisu okresného súdu sp. zn. 1T 69/2019 je priama identifikácia, t. j. zistenie konkrétnych osôb, ktorým namiesto žalobcu svedčí aktívna legitímácia v spore. Bez dôvodného obohatenia sa musí v zmysle § 456 OZ vydať štátu v prípade, ak toho, na úkor koho sa získalo, nemožno zistiť. Rovnaké stanovisko zaujal Najvyšší súd SR v rozhodnutí publikovanom ako R 25/1986, v ktorom okrem iného uviedol, že účelom § 456 druhej vety OZ nie je náprava ujmy, ktorá vznikla postihnutému, ale odčerpanie neoprávnené získaného majetkového prospechu na úkor neznámeho subjektu. Napr. svedkyňa A. S. v trestnom konaní potvrdila, že bola osobou, ktorá lieky objednávala, preberala a platila v hotovosti, svedkovia O. S. a D. T. odmietli vypovedať, aby si neprivodili nebezpečenstvo trestného stíhania, čo neznamená, že tieto osoby neboli zistené. Skutočnosť, že tieto osoby doposiaľ nepodali žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia nezakladá oprávnenie štátu, aby vstupoval do ich právneho postavenia.

5. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného I./ k odvolaniu (v tzv. odvolacej replike) uviedol, že zotrúva na odvolaní v plnom rozsahu. Žaloba bola podaná v zmysle platných právnych predpisov. Zotrúva na jej dôvodoch aj na dôvodoch podaného odvolania. Rovnaký postoj zaujal žalobca aj v odvolacej replike k vyjadreniu žalovanej II./ k odvolaniu.

6. Odvolacie dupliky (§ 374 ods. 2 C. s. p.) podané neboli.

7. Odvolací dôvod podľa § 365 písm. b) C. s. p. (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) je naplnený vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci strane sporu realizáciu jej práv, dosiahne určitú intenzitu. Konkrétne pochybenie súdu musí byť hodnotené v kontexte celého konania.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 222/2009 zo dňa 26. februára 2010). Nesprávnym právnym posúdením (§ 365 ods. 1 písm. h) C. s. p.) sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie vecí konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 MCdo 4/2009).

8. Odvolací súd po zistení, že odvolanie podala včas strana sporu proti rozsudku, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 C. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach odvolania žalobcu (§ 380 ods. 1 C. s. p.) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. a contrario) dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. b), c) C. s. p.). Dokazovanie, ktoré je potrebné vykonať, presahuje rámec odvolacieho konania (konanie na odvolacom súde, ktorý rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiam súdu prvej inštancie, nemá nahrádzať konanie na súde prvej inštancie).

9. Vecná legitímácia je oprávnenie strany sporu vyplývajúce z hmotného práva. Jej nositeľom je ten, kto je nositeľom hmotného práva, o ktoré v konaní ide, teda ten, komu svedčí právo alebo povinnosť, o ktoré v konaní ide. Odvolací súd v odvolacom prieskume zistil, že súd prvej inštancie pri závere o nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu vychádzal zo skutočností, že osoby, na úkor ktorých sa žalovaní bezdôvodne obohatili možno identifikovať. Uviedol, že „subjekty, ktoré mali byť protiprávnou činnosťou žalovaných poškodené, sú žalobcovi známe a dostatočne identifikované“. Predmetom konania však nie je náhrada škody (majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch) spôsobenej trestnou činnosťou (na

uplatnenie ktorej je legitimovaný iba a len poškodený), ale vydanie bezdôvodného obohatenia (teda majetkového prospechu) získaného z nepoctivých zdrojov. Aj žalovaná II./ vo vyjadrení k odvolaniu, vychádzajúc z judikátu publikovaného ako R 25/1986 poukázala na to, že účelom § 456 druhej vety OZ nie je náprava ujmy, ktorá vznikla postihnutému, ale odčerpanie neoprávnene získaného majetkového prospechu. Okresný súd sa v odôvodnení rozhodnutia vôbec nezaoberal argumentáciou žalobcu o tom, že bezdôvodné obohatenie žalovaným vzniklo v dôsledku spoločného páchania trestnej činnosti, o. i. aj trestného činu neoprávneného podnikania a v nadväznosti na ňu potom nezodpovedal otázku, kto je pri tomto druhu trestnej činnosti bezdôvodne obohateným (či sú to osoby, voči ktorým neoprávnené podnikanie žalovaní prevádzkovali, teda osoby, ktorým tovar predávali, alebo žalovaní neoprávnené podnikali na úkor iných osôb - ktorých, alebo takéto osoby nemožno zistiť). Pre zodpovedanie tejto otázky sa však treba najskôr zaoberať tým, čo je predmetom bezdôvodného obohatenia, ktoré má byť vydané, keďže § 456 OZ ustanovuje v prvej vete povinnosť vydať predmet bezdôvodného obohatenia tomu, na úkor koho sa získal a jeho druhá veta ustanovuje, že ak toho, na úkor koho sa predmet bezdôvodného obohatenia získal nemožno zistiť, musí sa vydať štátu. Medzi základné zásady spravodlivého súdneho konania patrí právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, čo vyplýva aj z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu pritom nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 09. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 09. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Rovnako sa k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie vyjadril Ústavný súd Slovenskej republiky napr. aj v náleze III. ÚS 119/03. Ústavný súd už vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03). Vo svetle uvedeného odvolací súd konštatuje, že okresný súd nezodpovedaním týchto kľúčových otázok v rozsudku zavalil odvolací dôvod pre jeho zrušenie podľa § 365 ods. 1 písm. b) C. s. p..

10. Súd prvej inštancie v ďalšom konaní vykoná všetky dôkazy potrebné na zistenie, či možno presne označiť osobu alebo osoby, na úkor ktorých sa predmet bezdôvodného obohatenia získal a následne vec právne posúdi podľa § 451 ods. 1 a § 456 OZ. Vychádzať bude z pripojeného trestného spisu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/69/2019, ktorého obsah, najmä obsah skutkovej vety súdnych rozhodnutí (z hľadiska právnej kvalifikácie skutkov a z hľadiska toho, či bol priznaný nárok na náhradu škody, alebo bol poškodený odkázaný na adhézne konanie) je ukazovateľom toho, či konaním žalovaných bola spôsobená škoda, alebo či a na úkor koho vzniklo bezdôvodné obohatenie. Doterajšie právne posúdenie sporu sa bez zodpovedania otázky, na úkor koho je získaný predmet bezdôvodného obohatenia v prípade trestného činu neoprávneného podnikania (ak bezdôvodné obohatenie vzniklo) javí ako predčasné.

11. Okresný súd sa v prípade naplnenia predpokladov druhej vety § 456 OZ bude v ďalšom konaní zaoberať, vzhľadom na námietky žalovaných, aj výškou bezdôvodného obohatenia.

12. Dôvodom pre zrušenie výroku o trovách konania v rozsudku okresného súdu (II. výrok) je aj aplikácia nesprávnej právnej normy (§ 255 ods. 1 C. s. p.), keď správne malo byť aplikované ustanovenie § 261 C. s. p..

13. V novom rozhodnutí okresný súd rozhodne aj o trovách odvolacieho konania, čo je postup podľa § 396 ods. 3 C. s. p..

14. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C. s. p.).

Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).